

чение, които изобщо достигаха до същата цифра. При тѣзи условия, Сюлейманъ неможеше да се задава съ нѣкакви особенни широки цѣли, и трѣбваше да се ограничи съ скромната задача да нанесе нѣкое частно поражение на противопоставенитѣ му войски, та съ това да облекчи дѣйствиата на Мехмедъ-Али и Османъ паша. Въ изпълнение на това, най-естественно бѣше да овладѣе окончателно единъ отъ по-важнитѣ балкански проходи, съ което да си обезпечи възможността на понататъшнитѣ активни операции въ Сѣверна България, слѣдъ като получи, разбира се, нуждитѣ подкрѣпления, които щедро му се обѣщаваха отъ Цариградъ.

Прѣзъ нощта отъ 9—10 августъ Реджепъ паша води всичко врѣме оръжейна прѣстрѣлка срѣщу руско-българската позиция, на която отбраняющия оттогаряше само твърдѣ слабо. Защитницитѣ на Шипка отъ своя страна сѣщо не почиваха: Прѣдшествующия день бѣше ги убѣдилъ въ недостаткитѣ на направенитѣ окопи, и прѣзъ цѣлата нощъ войницитѣ работяха за да ги усилятъ. Особенни команди бидоха спуснати къмъ ближайшитѣ извори за да попълнятъ запаса отъ вода, тѣй като деня това бѣше съединено съ голѣми загуби. Опитана 9 августъ показва, че *главния недостатокъ на позицията е и отсъствието на вода*. Отзадъ се поднасяха запаси отъ патрони и снаряди. Хората оставаха всички въ окопитѣ и въ пълна готовностъ да срѣщнатъ възможнитѣ нощни атаки на противника. Прѣдъ по важнитѣ пунктове бѣха отрѣдени особни секрети за да слѣдятъ за приближението на неприятеля. Артилерията бѣше напълнила орѣдията съ картечъ и ги държеше насочени срѣщу най-вѣроятнитѣ направления, по които е възможна атаката. Уморенитѣ защитници на Шипка чакаха на разсѣмнувание нови атаки и бѣха готови да се сражаватъ до послѣдни сили, но да удържатъ позицията си. Успѣха на прѣдидущия день бѣше ги убодрилъ и вселил пълно убѣждение че ще надвиятъ.
